

୧. ତାତକାଳିକିତ୍ୟ

გორეთსჭვრის ყანეელის წინ დასაღველი კვალი

ჭალ. გორის სამხრეთ-დასავლეთით, მტკვრის მარჯვენა ნაპირას, საკ-
ჰაოდ მაღალ გორაკზე, ციხის გალავანში იდგა ქვის პატარა ეკლესია ჩვეუ-
ჯებრივი რიგისა, რომელსაც გორისჯვარი ეწოდებოდა¹. უწინ ამ ეკლესიაში
ინახებოდა ქანკლის წინ დასადგმელი ჯვარი, რომელიც რევოლუციის დროს
კორელ მემამულეს, გიორგი ამილახვარს, გადაეტანა თავის სასახლეში და
შეისაკუთრებინა. ამ უკანასკნელისგან იქნა შეძენილი ჯვარი საქართველოს
საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების მუნიციმისათვის 1920 წელს.
აფით ციხე და ეკლესია, რომელსაც წინათ ჯვარი ეკუთვნოდა, ამჟამად
დანგრძელია. ერთიცა და მეორეც 1920 წლის საზარელმა მიწისძერამ გაას-
ტორა მიწასთან.

ჯვარუმის ზემოთ გამოხატულ პირების სცენას აწერია: «წეს გიორგისგნ
კოთ (წმიდის გიორგისაგან კერძთ) ზეტუსცრა. (ტაბ. 3). მის ზემოთ: «წეს
გრგ ურმს თვლზე დყრვა» (წმიდის გიორგის ურმის თვალზე დაკვრა) (ტაბ. 3).
ამის ზემოთ: «წეს გრის ურმს (ურმის) თვლით დჭრა (დაჭრა) და ანგელოზსგნ
(ანგელოზისაგან) ალდვინება» (ტაბ. 3).

ჯვრის მარცხენა მქონეზე: «წეს გიგს ღურვა (დაცურვა)» (ტაბ. 4). შემდეგ: «წეს გიგს შოლტით ცემა (ტაბ. 4).- შემდეგ: წეს გეგს კრშიდ (კირ-ჭიდ) ჩასძა (ტაბ. 4).

¹ მოკლე ცინაბეჭი ამ. გვლესის შესახებ ი. Brosset, Voyage archéologique ჩარ. IV, 26 — 28; ბროსემ გორის ჯვარი ინაზულა 1848 წ. 30 მარტს. მას განდა დიმიტრი ცელინეთხუცესის წილი. მ.თ მაყავა ითვი მცდელული წ. რწეოა XVIII საუკუნისა და ერთიც XIX საუკუნის დასწყისით. ხოლო კანკლიის წინ დასაგველი ჯვარი არ უნახავთ. იბ. აგრე-ოვე პრ. უკარია, მათენათ იო არქეოლოგია ქავკაზი, IV, სტ. 161 — 162; ი. გაერაძე, ქავკაზ ა ძველი ციმათა ხრისტიანულა, სტ. 53 — 54.

ჯერის მარჯვენა შელავზე უწარწერო სურათებია შემცევი თანამიშედევნობით: წმ. გიორგის ხერხით წამება (ტაბ. 5); წმ. გიორგის დააღვეს ძელი და ძვლებს უმტვრევენ (ტაბ. 5); წმ. გიორგი მეუკ დიოკლეტიანეს წინაშე (ტაბ. 5).

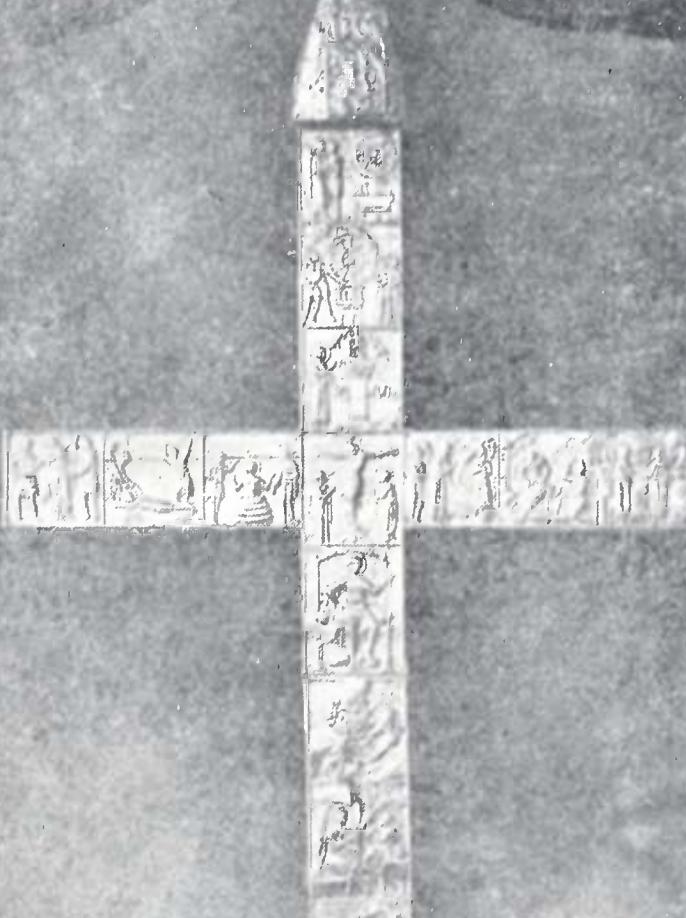
ჯერის ქვემო ტოტზედაც უწარწერო სურათებია. ასეთი თანამიშედევნობით: უშუალოდ ჯვარუმის ქვემოთ წმ. გიორგი ტახტზე ზის და ფეხით გველა შაპს თრგუნავს (ტაბ. 2,6). ქვემოთ: იქსო ქრისტე ეცხადება სიზმარში წმ. გიორგის. (ტაბ. 6). შემდეგ: წმ. გიორგი ხის ძირას ზის, მას გლიკერი ეველა რება და იქვე გლიკერის ხარია, წმინდანის მიერ გაცოცხლებული (ტაბ. 6). ქვემოთ სურათზე კვლავ წარწერაა: «წ ს გ ი ს წამება» (ტაბ. 7). უფრო ქვემოთ გამოხატულია ძლევამოსილი, ცხენოსანი წმ. გიორგი, მის წინ მეტიც ასული თოკით მოათრევს წმ. გიორგის მიერ მოქლულ გველეშაპს; ზემოთ მარჯვნივ სამი ფიგურაა, რომელთაგან ერთი, მეფურად შემოსილი, ლასია ქალაქის გასაძლებს აძლევს წმინდანს; მარცხნივ სეგმენტიდან მაცხოვრის მაკურთხეველი მარჯვენაა გამოწვდილი (ტაბ. 7); უფრო ქვემოთ ერთი ფიტა მთლად უკავია ლამაზ, წინულ 16 სტრიქონიან ასომთავრულ წარწერის. (ტაბ. 8), რომელიც ჯერის გაკეთების დროინდელია. წარწერა ქარაგმებით ასეა წარმოდგენილი:

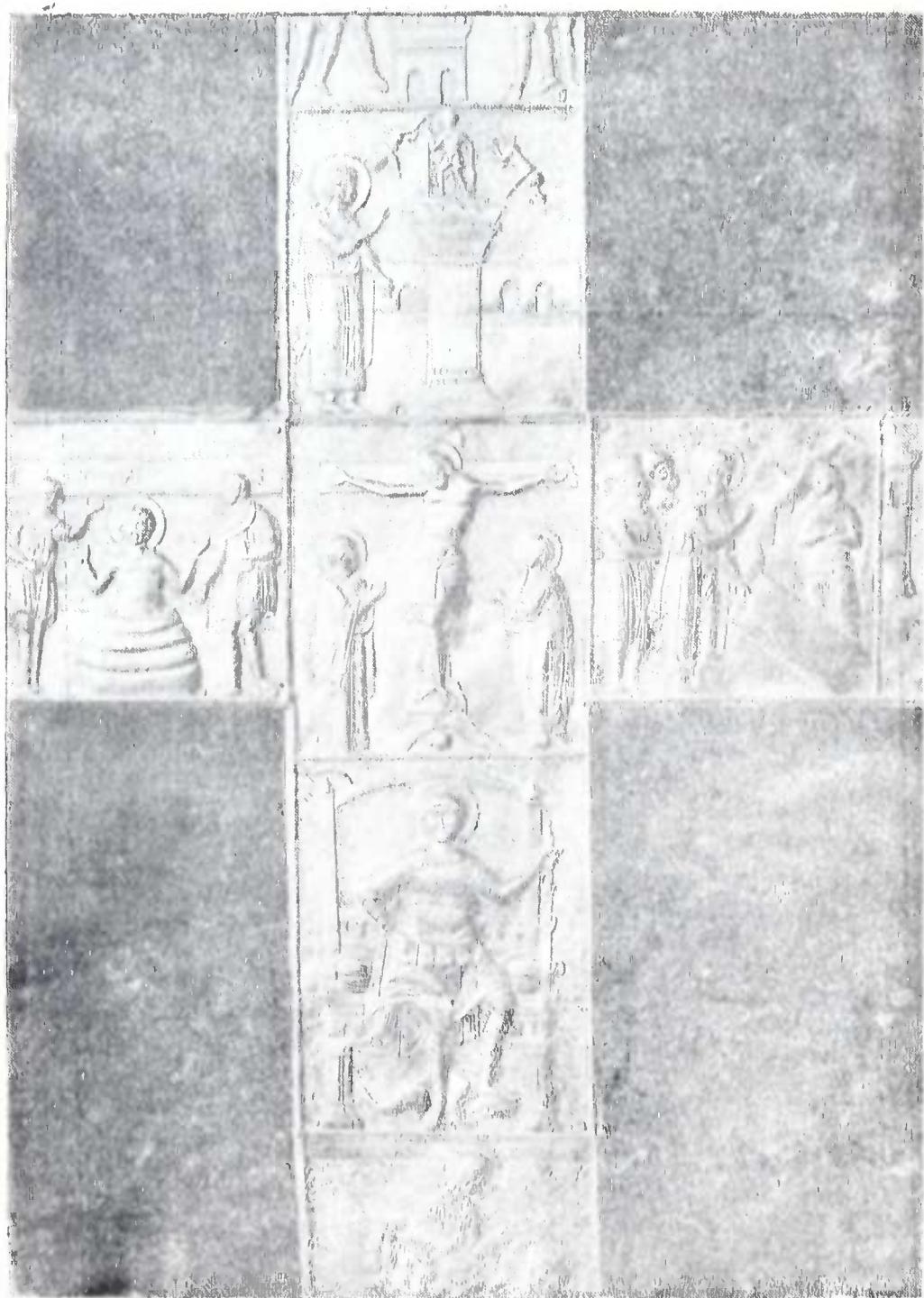
წე¹: მოწმითა: შ-ს: დუ-ვლო: ვრსკ-ლო:
 კერპთ: შმუსრველო: დ- მოწმო: დიდო:
 ლომობა: ტნისა: დ-: ძვლთა: ჩმთა: ბრძვილნი
 გ-ნმიკურნე: მე: მე-ფსა: ალექსანდრეს:
 რომლთა: გ-ნებთ: ხ-ტთა: თქვ-ნთა: მოქედა
 წქ: ჩ-ნ: ლ-თივ: გვირვეინოსნმნ: მ-ფთ: მ-ფმნ: პტრო
 წმნ: ალ-ქსნდრე: ვიგ-ულთ: თ-ა: შეწ-ვნით
 ა: შ-ნ: ძლიერისა: დ-: ახოვნისა: დ-: ლ-წლ: მ-რ
 ვლისა: წი-სა: დიდისა: მოწმისა: გი-სათა: დ-
 მოკედინთ: ხტი: მსგვსებისა: თქნისა
 თ-კუნის: საცმლ-დ: შნდა: დ-: სდიდებ
 ელდ: დ-: დგსვნთ: გორისჯრის: ტ-ძრსა: შ-ა
 შ-ნსა: რ-თა: გ-ნმიკურნო: ჩემ: შორისსა: ა
 მის: კორციელისა: სალმობისა: დ-: მიო
 ხო: მოსლევსა: მ-ს: მისსა: დიდებით: რომ-ლი
 სთვის: წ-მა: ახოვნებმნ: შენმე:

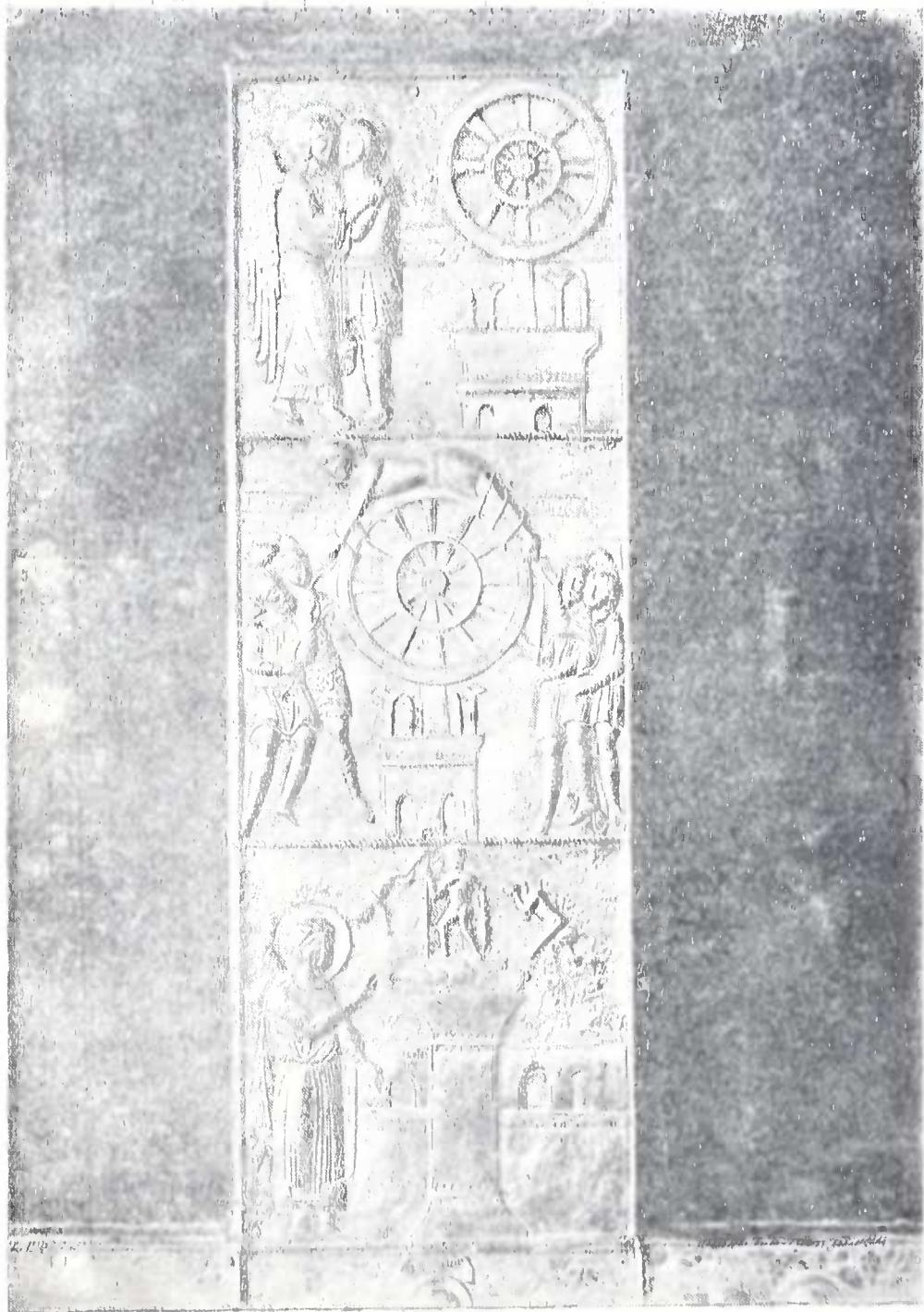
ქარაგმების გახსნის შემდეგ წარწერა შემდეგნაირად წაიკითხება:

წქ. მოწმეთა შორის დაუკავებელო ვარსკულავო;
 კერპთ შემმუსრველო და მოწმეო დიდო,
 ლომობა ტანისა და ძვალთა ჩემთა ბრძვილნი
 განმიკურნე მე, მეფესა ალექსანდრეს,
 რომელთა ვინებეთ ხატთა თქვენთა მოქედა.

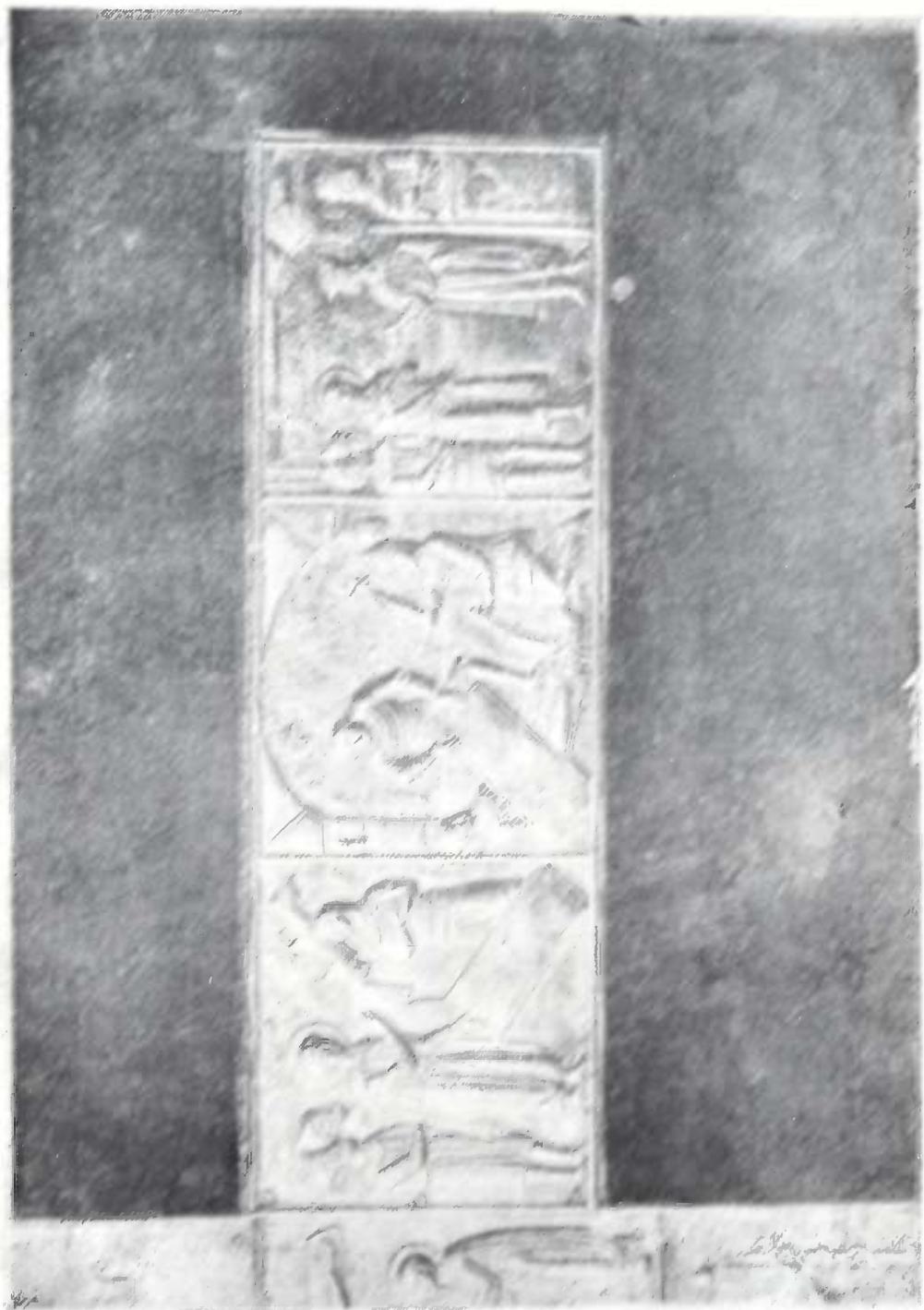
¹ დედაშე ჭილ-ქანი მონოგრამით არის წარმოდგენილი.

Digitized by srujanika@gmail.com

Aug 21 1910

1938.36.18

წ. ჩუენ ლმრთივ გვირვერნსაბმან მეფეთ მეფემან, პატრი-
ნას ალექსანდრე, ვიგულეთ თანა შეწყვიტ-
ო შენ ძლიერისა და ახოვანისა და ლვაწლ მრა-
ღლისა, წილისა დიდისა მოწმისა გიორგისათა, და
მოვაკედინეთ ხიტი მაგაცებისა თქუენისა
თაყვანის საცემლად შენდა და სადიდებ-
რლად და დაგისვნეთ გორის ჯვარს, ცაძირა შინა
შენსა, რათა გონიერონოთ ჩემ შორისასა ა-
მის კორცელისი სალმობისა¹ და მო-
ხო მოსლესა მის მისა დიდებით, რომლ-
საცის წმიდა ახოვანებაში შეხმან.

სამწუხაოოდ, წარწერის თარიღი არ იხლევს და ამიტომ ძნელია დანაბ-
დვილებით თქმი, თუ რომელ ილექსანდრეს ედუტენის იგი. ქილ. გორი ქართლშ-
ისყოფები და მიტომ შეიძლებოდი გვიფიქრი, რომ წარწერა მეფე ილექსანდრე
დიდის (1412—1442) გულისხმობს, იმ ალექსანდრეს, რომელმაც შცხეთის რიძარი
აღიარეს, მიზრიმ სურათების სტალი და ნაწილობრივ წარწერების ხასიათი;
უფრო XVI საუგუნის კიხელი ოსტატების ნიმუშებრებს მოვაგონებს და ამი-
ტომ უნდა ვითიქროთ, რომ ჯვრის შეძერწვა ვერცხლის ნაპედი ფართირე-
ბით კიხეთის შეფის ილექსანდრე II (1574 ... 1605) საქმეა, იმ ალექსანდრესი.
რომელმაც ესადენ უხვიდ უბოძა ზორები სვანეთის ეკლესიებს. როგორც ვი-
ციო, მის ცოლად ჰყავდა ისული მძღვანი ქართლელი ფერფალის, ბარიან
ამილახვრისა, რომელსაც ექუთვნოდი გორის ჯვრის ეკლესია და მამული. ეს
გარემოება კიდევ უფრო იდის ტურების აზრის, რომ ჯვარი, კიხეთის შეფის
ალექსანდრე II მიერ უნდა იყოს შეძერწილი.

ქვემოთ, ჯვრის ფეხზე არის მეორე, მექმინდელი, მხედრული წარწერა,
რომელიც გვაძლენობს, რომ ფეხი ვერცხლის ფირფიტებით შეუჭრდით 1707 წ.
(ტაბ. 9). იმ ეს წარწერა:

ეს ეპი მეუფისა მის მაღლისა შენეო მეუდირო, ძლი-
ერო და უძლეველო, სასწოულთა სიმრივლით ვითიზ-
ცი ზღვისა ქვიშითა აურაცხელო, ლვაწლ მრივლი-
თა ქუეყანისა ზედა გამოჩნდებულო, ვითიზ გადიდო, ან-
უ ვითიზ შეგამკო, დიდო მოწმეთა მთავარ-
ო ვიორგი! შეიწირე მცირე ესე მოსართმი
ფერეთა ქუეშე თქუენთა, და მოვაკედინეთ
ფერი დასადგმელი თქუენი იქით და აქით
ჩვენ გვივის ამილახვრის ძემ გორჩვიმ,
რთხი ფაქეციურო საფარელით[5] შენითა
დღეოთიც ცხოვრებისა ჩემისათა, ამინ.

ეს ტექ სკანდინავის.
გორონიკონი უდრის 1707 წელს.

¹ სწორი გარეულით უნდა შეობულებული სალმობა.

3. უვაროვას გამოცემაში ორივე წარწერაა მოყვანილი, მაგრამ მათი ტექსტიცა და თავგმანიც ისეა დამახინჯებული, რომ ვერ იცნობს კაცი (Marep. იo Arx. Kavk. IV стр. 162 — 163). თუნდაც ის რად ღირს, რომ შეორე წარწერაში ნაჩვენები ქორონიკონი ა. ხახანა აშვილს ამოკითხული აქვს, როგორც 351 (= 1663 წ.), ხოლო პირველი წარწერის შესახებ კი ნათქვამია, იგი ძნელი გასარჩევია, ვითადან თითოეული სიტყვა ძლიერ შემოკლებულია. წარწერა მართლაც ძალიან არის დაქარაგმებული. მაგრამ სამავიროდ მისი ასოები ზედმიწევნით მკაფიოდაა გამოსახული, წარწერა სიერთოდ კარგადაა შენახული და ამიტომ მისი წაკითხვაც დიდს სიძნელეს არ წარმოადგენს.

ჯვრის ქუდს პირამიდული მოყვანილობა აქვს. იგი დაფარულია ტლანქი შრამბიანი სურათებით.

ერთ-ერთ წახნაგზე ქვემოთ, ჩუქურთმიან ოთხკუთხედში, გამოხატულია ცხენოსანი, კველის მგმირავი წმ. გიორგი. ზემოთ ორი მრგვალი მედალიონია. ერთში გამოხატულია კვლავ ცხენოსანი და გველის მგმირავი წმ. გიორგი, ხოლო შეორეში ღვთისმშობელი. ქუდის სულ ზედა ნაწილში გამოხატულია ჯარი ჯვარცმულითურთ (ტაბ. 10).

შობირდაპირე წახნაგზე იგრვე სიუჟეტები მეორედება, მაგრამ ქვემოთ ვამოხაზული ცხენოსანი წმ. გიორგი უბრალო ოთხკუთხედშია, და არა ჩუქურთმიანში (ტაბ. 11).

შეორე წახნაგზე გვაქვს: ქვემოთ ცხენოსანი, გველის მგმირავი წმ. გიორგი: შუაში მრგვალ მედალიონში წელზევით გამოხატული ღვთისმშობელი, ხოლო ზემოთ — კვლავ ცხენოსანი, გველის მგმირავი წმ. გიორგი (ტაბ. 12). ასეთივე სიუჟეტებია შობირდაპირე წახნაგზედაც. პ. უვაროვას მოპყავს ჯვრის მხოლოდ ზემო, ქუდიანი ნაწილის ჯვრის სურათი (იფ. cit, გვ. 142).

Е. Такайшвили

Предалтарный крест Горис-Джвари

Резюме

На вершине довольно высокой горы, в 2 километрах к юго-западу от гор. Гори, в крепости стояла небольшая однодонечная каменная церковь обычного типа, называвшаяся Горис-Джвари, „Горийский крест“.* В ней хранился предалтарный крест, который во время революции находился в распоряжении местного помещика, князя Георгия Амилахвари.

* Краткие сведения об этой церкви см. Brosset, Voyage archéologique. Rapp. VI, p 26—28; Праксиан Саргсян «Карта», Материалы по археологии Кавказа IV, стр. 161—162; Д. Бакрадзе. Кавказ в древних памятниках христианства (стр. 53—54).

От последнего этот крест был приобретен нами для музея Грузинского общества истории и этнографии в 1920 году. Сама крепость и церковь, которой раньше этот крест принадлежал, теперь уже в развалинах. Они были сравнены с землей страшным землетрясением 1920 года.

Горисджварский крест—деревянный, имеет в вышину 1 метр, 88 сант. в ширину 84 сант. Оббит он серебряными пластинами, на которых рельефным чеканом представлены сцены из жития и мученичества св. Георгия (таб. 1). В центре, в перекрестьи, помещено изображение распятия с Богородицей и Иоанном и с головой Адама под крестом (таб. 2). Над распятием надпись асомтаврули, в русском переводе гласит: «Иисус Христос, царь иудеев». Грузинские надписи асомтаврули, сопровождающие фигуры, разъясняют их содержание.

Первая сцена над распятием—«Сокрушение идов св. Георгием» (таб. 2, 3); выше св. Георгия привязывают к кресту (таб. 3); еще выше: «колесование (разрезание на части колесом) св. Георгия и воскрешение его ангелом» (таб. 3.)

На левом рукаве креста надрезывание св. Георгия ланцетами (таб. 4); далее «бичевание св. Георгия» (таб. 4), еще далее «св. Георгия сажают в (горячую) известь» (таб. 4). На правом рукаве креста фигуры без надписей; порядок их такой: мучение св. Георгия пилою (таб. 5); далее на св. Георгия наложили доску и ломают ему кости (таб. 5), еще дальше «св. Георгий перед царем Диоклетианом» (таб. 5).

На нижней части креста фигуры тоже без надписей, но они следуют в таком порядке: непосредственно под распятием св. Георгий сидит на троне и попирает ногами дракона (таб. 2, 6); ниже Христос является во сне св. Георгию (таб. 6); еще ниже св. Георгий сидит под деревом, пальмой, к нему молитвенно обращается Гликерий; тут же был Гликерия, которого святой оживил (таб. 6); ниже снова надпись: «мучение св. Георгия» (таб. 7), выше над Георгием ангел с короной в руках; еще ниже св. Георгий триумфатор, верхом на коне, перед ним царевна, тащущая на веревке убитого св. Георгием дракона; сверху направо три фигуры, из которых одна, в царском одеянии, вручает святому ключи гор. Ласии; налево из сегмента благословляющая десница Спаса (таб. 7).

Ниже одна пластина занята красивой надписью асомтаврули в 16 строк, характера вязи (таб. 8). Она современна сооружению креста и в переводе гласит:

«Неугасимая звезда среди мучеников, сокрушитель идолов и великомученик, излечи болезни тела и немощи костей моих, мне, царю Александру, который изволил вычеканить твои образа».

„Мы богоизбанный царь царей, патрон Александр, вознамерились с помощью твоей, сильного, доблестного, много побед совершившего, св. великомученика Георгия, и велели высканить образ подобия твоего, для поклонения тебе и возвеличения твоего, и положили в Горис-Джвари, и в церкви твоей, дабы ты исцелил недуги тела моего и был ходатаем в день оный пришествия во славе Того, для Которого приняла мученичество доблесть твоя“.

Надпись, к сожалению, не имеет даты, поэтому трудно точно сказать, какому царю Александру она принадлежит. Город Гори находится в Картли и поэтому можно было предположить, что надпись упоминает царя Грузии Александра Великого (1412—1442), того самого, который возобновил Мцхетский собор, но стиль рисунков и фрагменты характера надписи скорее напоминают произведения кахетинского царства XVI века, и поэтому нужно полагать, что обивка нашего креста чеканными серебряными пластинками принадлежит кахетинскому царю Александру II (1574—1605), тому самому, который так обильно снабдил сванетские церкви колоколами. Александр II кахетинский был женат на дочери сильного карталинского феодала Бардзима Амилахвари, которому принадлежала Горисджварская церковь и имение Горисджвари. Это обстоятельство еще более подтверждает мнение, что упомянутый крест обит кахетинским царем Александром II.

Ниже на ножке креста имеется другая поздняя надпись მხედრული, которая в переводе означает:

„О доблестный воин обладателя высокого неба, сильный и непобедимый, совершивший неисчислимые, подобно морскому песку, победы, во всем мире прославленный, как мыс тебя восхвалить!“.

„Великий глава мучеников, Георгий, прими сие малое подношение под ноги ваши! Распорядились оковать подножие ног ваших и с той и с этой стороны, мы, сын Гиви Амилахвари, Георгий, чтобы ты покрыл меня твоим покровом во все дни моей жизни, аминь. Короникон 395 (1707), в сентябре“.

В издании П. С. Уваровой об этих двух надписях упоминается, но тексты и перевод их искажены до неузнаваемости (Матер. по арх. Кавказа IV, стр. 162—163).

Достаточно сказать, что во второй надписи А. Хаханов вычитал 351 короникон (1663), а относительно первой надписи сказано, что она труднодается разбору, так как каждое слово в ней сильно сокращено. Это верно, но зато буквы очень отчетливы и надпись в целом очень хорошо сохранилась; поэтому ее дешифровка не представляет особого затруднения.

Шапочка креста. Пирамидальная шапочка креста покрыта штампованными изображениями грубой работы. На одной грани внизу в орнаментированном четырехугольнике представлен св. Георгий верхом на коне, поражающий змия. Выше два круглых медальона; в одном св. Георгий верхом поражает змия, во второй погрудное изображение Богородицы. На самом верху крест с распятием (таб. 10). На противоположной грани повторены те же сюжеты. Разница только в том, что нижний св. Георгий не в орнаментированном, а в простом четырехугольнике (таб. 11). На второй грани представлены: внизу св. Георгий верхом на коне, поражающий змия, выше поясное изображение Богородицы в круглом медальоне, а на самом верху опять св. Георгий верхом, поражающий змия (таб. 12). П. Уварова приводит снимок только верхней части креста с шапочкой (op. cit. стр. 142).